

RADLICA (3) *sb f*

radlica, [redlica].

ra- (1), [rã-]; *końcowe a jasne, redlica z tekstu nieoznaczającego é.*

sg *N* rãdlica (2). ◇ *A* rãdlicę (1). ◇ [*I* rãdlicą. ◇ *pl G* rãdlic. ◇ *A* rãdlice.]

Sł stp: radlica, redlica, Cn: radlica, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn) w.: radlica.

1. *Ostrze u pługa służące do podcinania ziemi, lemiesz; vomer Mymer¹; aratrum simplex Cn (2) : Vomer Pflugeyßfen. Radlica [Lemieß Mymer²]. Mymer¹ 16v; [Buris vel Bura Klęk/ iest to drzewo v Rádlá krzywe fámorodne/ álbo vczynione/ we środek niego wpráwione bywa Ciężadło to iest dyßzel/ á w końcu Rádlicá UrsinGramm [389] (Linde)].*

W połączeniach szeregowych (1): [Skanderbeg] poßłał mu [Balabanowi] theż wdáry kroy/ lemießz/ radlicę/ roßkazawßzy do niego áby przyßzedł ná oyczyznę orác roley BielKron 256; [CracArtific 1515 nr 327; A miasto szyn tedy [rudnik] na każdy tydzień płaci po 3 pługi żelaza albo po 3 redlice, albo po 3 kroje LustrPom 171; thedy brały radlicze, liemiesche, kroie, prządziõna, gomolki, to czo sie iem [sługom pana starosty] ieno podobalo KsięgiSqdWiej 1569 nr 4598].

[Szereg: »radło i z radlicą«: Item pług żelazny wedle potrzeby naprawiony, item radło i z radlicą, item dwoje jarczmo do wołów. InwSzlachKal 1579 nr 36.]

2. *Rączka pługa, kozica (1) : Stiforium (sic! stiva?), radlicza BartBydg 150.*

LWil